BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig, en Wetenschappelijk Nieuws- en Advertentie-Blad.

Zaterdag den 8 January.

BERIGT AAN HET PUBLIEK.

De Bredasche Courant *verschijnt van* 1 *Januarij* 1831 *af, maandags, woensdags, vrijdags en zaterdags. Hiervan worden geregeld nummers op huis gezonden.*

De prijs is fl. 4,00 per post, door het geheele Koninkrijk fl. 4,60 in de 3 maanden.

Alle advertentien, behoorlijk op formaat gezegeld gesteld, worden geplaatst tegen 20 Cents per regel.

Alle inzendingen geschieden franco *aan de ondergeteekenden, uitgevers van gemelde Courant.*

BROESE en COMP.

NEDERLANDEN.

Breda, den 7den Januarij.

— Wij vernemen, dat reeds verscheiden leden der Staten-Generaal aanschrijving hebben bekomen, om zich gereed te houden, ten einde, op het eerste oproepbod naar 's Gravenhage te komen, aangezien de laatste berigten uit Londen het waarschijnlijk maken, dat de Koning, eerlang in de gelegenheid zal zijn, eenige belangrijke mededeelingen, over onze groote aangelegenheden, aan de Staten-Generaal te doen, doch dat, alvorens de juiste tijd daarvan kan worden bepaald, er nog nadere tijdingen worden verwacht.

— Heden zijn hier doorgetrokken, den togt naar de zijde van Tilburg nemende, het 3de bat. 5de afd. inf., het 2de bat. der 2de afd. en escadrons huzaren nº. 6, voorts de kompagnie vrijwillige Utrechtsche studenten, die gisteren middag van Rosendaal gekomen en, na overnacht te hebben, heden morgen vroeg weder vertrokken zijn. Nog zijn doorgetrokken het reserve bat. der 8e afd., de batterij rijdende art. nº. 3, een detachement koloniale troepen en de 5de komp. artillerie transport, tein.

— Van 's Hertogenbosch zijn, langs de Zuid-Willemsvaart naar de Noord-Brabandsche grenzen, aan de zijde van Limburg vertrokken, vier kompagnien infanterie, zamengesteld uit Amsterdamsche en Vriesche schutters, mitsgaders uit manschappen der 5de en 13de afdeelingen. Deze kolonne staat onder bevel van den majoor *van Wageningen*, kommandant van het veldbataillon der Vriessche schutterij, en schijnt bestemd te zijn, om eene beweging van den kant des legers, in de rigting van Maastricht te bevorderen.

— De heer *Alexander Wielopolski* en nog een andere Pool zijn onlangs te Parijs aangekomen, zij hadden op den 12den Dec. Warschau verlaten en het is hun alleen door middel van allerlei omwegen en vermommingen gelukt, de nabij Polen gelegen landen door te komen, om de Fransche grenzen te bereiken. Zij zijn, naar men zegt, gelast met den liberalen in Frankrijk de gevaren te schetsen, welke de patriotten te Warschau bedreigen, zoo zij geenen krachtdadigen bijstand van buiten bekomen.

— *L'Emancipation*, het tegenwoordig officieel blad van het Brusselsche congres, zegt, misschien om den overvloed en de weelde te bewijzen, die er tegenwoordig te Brussel heerschen, dat, in weerwil der ongelooflijke moeite, welke de directeur van den schouwburg dier stad zich geeft, om de vermaken des publieks verscheidenheid bij te zetten, en bijna iedere week een nieuw stuk opvoert, de schouwburg steeds ledig is en blijft, en voegt er bij, dat het waarlijk schijnt, of iedere week eene nieuwe revolutie deze pogingen van den directeur te schande maakt.

— De beroemde Mad. *de Genlis*, schrijfster van eene menigte zeer gezochte werken, is dezer dagen, in den ouderdom van 84 jaren, te Parijs overleden.

— De vermaarde professor *Niebuhr* van Bonn, verklaart, *in de Pruissische Staats-Courant*, gedurende zijn verblijf te Rome, nooit de minste betrekking met zekeren *de Potter* gehad te hebben.

— Uit berigten van Kanton van den 3den Julij jl. blijkt, dat zelfs China met volksoplusten bedreigd wordt, ten minsten een rapport van *Na*, gouverneur der provincie *Chan-lé*, berigt den Keizer, dat er zich, in de districten van zijn gouvernement een geest van ongehoorzaamheid openbaarde, en dat de slaven en dienaren al te dikwijls tegen hunne heeren en meesters opstonden. De gouverneur der provincie Pon-Yeu heeft mede een dergelijk rapport aan den Keizer ingezonden.

— Het Engelsch dagblad *the Times* zegt, dat het, uit particuliere brieven blijkt, dat de openbare meening in de steden *Antwerpen*, *Luik* en *Gent*, zich sterk ten voordeele van den Prins van Oranje, als aanstaande Koning van België, uit, als zijnde deze keuze het eenige middel om nijverheid en handel te doen herleven. Het *Journal d'Anvers*, hetwelk deze bijzonderheid mededeelt, wederspreekt haar niet.

— Den 2den Januarij heeft een burger te Luik de fransche drie-kleurige vlag uitgesteken. Gelijktijdig is op sommige muren in de stad aangeplakt geweest een *ontwerp-petitie aan het congres* om de vereeniging van België met Frankrijk te verzoeken. De Regering heeft de vlag doen intrekken en den franschgezinden burger in hechtenis doen nemen. Voorts de ingezetenen eene publicatie medegedeeld, waarvan de volgende regels het slot zijn.

» Indien, door een onvermijdelijk gevolg van de geheurtenissen » der omwenteling, het grootste gedeelte uwer nog in hunne be- » langen lijdt, indien de onzekerheid der toekomst hinderpalen » voor onze uitstekende nijverheid doet duchten, en, in dezen » staat van zaken, zij, die het onmiddelijkste daaronder lijden, » den weg der petitien kiezen — dat middel is wettig; hunne ma- » gistraten kunnen niet anders dan verzoeken ondersteunen, die in » den wel begrepen geest van algemeen belang uitgedrukt zijn."

Gelukkig voor die magistraten, dat onze wanlsche exbroeders niet zeer nadenkend zijn, of veel geschiktheid tot *vergelijken* hebben. Zij konden anders wel eens op het denkbeeld komen, een soodanig antwoord te vergelijken met dat, wat hunne vrijne magistraten gaven, wanneer zij eens te kennen gaven, dat zij gaarne wat verdienen wilden, doch dat zoo hen trouwens ook moeijelijk vallen: onder de regering van Willem I heeft Belg noch Waal om arbeid of brood behoeven te vragen.

— Nader schrijven uit Luik meldt ons, dat de franschgezinde partij daar, te Verviers, en in de Oostelijke en Zuidelijke deelen des rijks, meer en meer veld wint. In vele koffijhuizen en grooteijten heeft men, den 3den dezer maand, eene nieuwe petitie, de vereeniging met Frankrijk bedoelende, ter teekening nedergelegd.

Wij zijn in staat onze lezers den hoofdinhoud dezer petitie mededeelen. (Zie ommezijde onder Brussel.)

's Gravenhage, den 5den Januarij.

De Directeur-Generaal van oorlog, hoofdzakelijk achtende, dat, ten behoeve van de schutterijen, welke in derzelver haardsteden zijn verbleven, des gevorderd wordende, dadelijk de vereischte ammunitien worden verstrekt, heeft de magazijnmeesters der artillerie doen magtigen, om aan elken kommanderenden officier der schutterij, op zijne eerste aanvrage, tegen een eenvoudig recu, de benoodigde ammunitie af te geven; zullende echter voorschriftene aanvragen moeten geviseerd zijn, voor de steden, door den plaatselijken of garnisoenskommandant, en, bij ontstentenis van deszen, door den burgemeester, en voor het platte land, door den gouverneur der provincie. De kommanderende officieren zijn ook uitgenoodigd te zorgen, dat er geene degradatien aan de geweeren, doo als onder anderen het afnemen of korten der loopen plaats hebben; zijnde een ieder, die zich daaraan mogt schuldig maken, verpligt tot betaling der kosten van het geweer.

Het Departement van Binnenlandsche Zaken heeft de gemeentebesturen doen uitnoodigen tot het opmaken van eene naamlijst van zoodanige leden van den eersten ban der dienstdoende en reserve schutterijen, die, na hunne inlijving, wettig kind of kinderen hebben verkregen, of wier echtgenooten bevallen zijn, en die zich, in de dienst, reeds hebben onderscheiden, waarin verder de gemeente moet worden vernomen, of hij behoort, dadelijk de tegenwoordige gemeente-ontvanger vervanger.

Bij besluit van den 18den December, heeft Z. M. op nieuw last gegeven tot het aanschaffen van een zeker getal gedresseerde trekpaarden en rijpaarden voor de dienst der korpsen artillerie, het bataillon vrijwillige artilleristen, enz. en zulks binnen den kortst mogelijken tijd, bij vrijwilligen afstand der [illegible], onder [illegible] van beëedigde deskundigen, door de respectieve gouverneurs te benoemen, ten overstaan van daartoe door het Departement van Oorlog te bestemmen officieren, en tegen [illegible] vergoeding van wege dat departement.

Het getal der alzoo te leveren paarden is voor Zuid-Holland bepaald op *zes honderd zes en veertig* trek- en *drie* rijpaarden.

Van den Gelderschen Jaagpad.

Men vernoemt dat een groot getal Oranje-Nassouwers, welke vroeger in dienst van onzen koning gestaan hebben, [illegible] hebben aangeboden, om dienst te nemen [illegible]. Aanzienlijke transporten derzelven zijn reeds in dit rijk aangekomen en meerendeels op Nijmegen gericht.

Heden morgen zijn weder eenige compagnien jagers benevens een aantal grenadiers van hier naar het leger vertrokken.

Brussel, den 4 Januarij.

In de zitting van het nationaal congres van gisteren, is allereerst gelezen eene petitie van ingezetenen van Philippeville (Philipstad) welke den *burger Lodewijk Philips*, koning van Frankrijk, tot koning vragen, op voorwaarde echter, dat hij België deszelfs afzonderlijke constitutie zal waarborgen. Honderd en twintig ingezetenen van Fontaine-Levêque vragen insgelijks hunne vereeniging met Frankrijk. Zekere *Adams* (uit de provincie Limburg) verzoekt, dat de kroon van België aan den president van het congres, den heer *de Surlet de Chokier*, mag worden opgedragen. Te midden van het gelach en van het spottend geroep van *appui, appui*, hetwelk dit verzoek verwekte, kondigde de president aan, dat er eene diplomatieke mededeeling gedaan zou worden.

Thans werden gelezen de volgende stukken (in ons vorig nommer vermeld):

PROTOKOL der conferentien, gehouden aan het *Foreign-Office* (ministerie van buitenlandsche *en niet van binnenlandsche* zaken, gelijk gisteren, in sommige exemplaren, zeer abusivelijk gezegd is) op den 20sten December 1830.

Tegenwoordig de gezanten van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland.

De gevolmagtigden der vijf mogendheden, de formele uitdrukking van het belgisch gouvernement tot den aan hetzelve voorgestelden wapenstilstand ontvangen hebbende, dewelke H. M. de koning van Holland insgelijks aangenomen heeft, en de conferentien op die wijze, door het bloedvergieten te doen ophouden, de eerste taak, welke het zich voorgesteld had, hebbende vervuld, zijn op nieuw vergaderd geweest, om te beraadslagen over de verdere te nemen maatregelen, ten einde aan de stoornissen een einde te maken, welke de in België uitgebarsten onlusten, in het bij de traktaten van 1814 en 1815 gevestigde sijstema hebben aangebragt.

De mogendheden, die deze traktaten getekend hebben, welker gevolmagtigden thans vergaderd zijn, door gezegde traktaten, de vereeniging van België met Holland bewerkt hebbende, hebben daarbij ten doel gehad, om een regtmatig evenwigt in Europa daar te stellen en de algemeene orde te verzekeren.

De gebeurtenissen der afgeloopen vier maanden hebben ongelukkigerwijze bewezen, dat de volkomen ineensmelting der beide landen, welke de mogendheden hadden willen bewerken, niet verwezenlijkt kan worden, dat het voortaan onmogelijk zou zijn, die tot stand te brengen, dat alzoo de vereeniging tusschen België en Holland vernietigd is en dat het, van dat oogenblik af, onvermijdelijk geworden is, om tot andere schikkingen te komen, ten einde de oogmerken te vervullen, tot welker uitvoering deze vereeniging als middel moest strekken.

België met Holland vereenigd, en een integrerend gedeelte van het koningrijk der Nederlanden uitmakende, had van zijnen kant de Europesche pligten van dat koningrijk, en verpligtingen te vervullen, welke de traktaten het jegens de andere mogendheden hadden opgelegd. Deszelfs afscheiding van Holland kan het van dat gedeelte dezer verpligtingen of verbindtenissen niet ontheffen.

De conferentie zal zich derhalve bezig houden, met het overwegen en beramen der nieuwe schikkingen, meest overeenkomstig met het vestigen der aanstaande onafhankelijkheid van België, met de bepalingen der traktaten, met de belangen en veiligheid der andere mogendheden en met het in stand houden van het evenwigt in Europa. Te dien einde zal de conferentie, hare onderhandelingen met de gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden voortzettende, het provisioneel gouvernement van België overhalen, om, zoo spoedig mogelijk, commissarissen naar Londen te zenden, voorzien van genoegzaam ruime instructien en volmagten, om geraadpleegd en gehoord te kunnen worden over en op alles, wat de definitieve aanneming zou kunnen gemakkelijk maken der schikkingen, waarvan hier boven melding is gemaakt.

Deze schikkingen kunnen niet den geringsten invloed hebben op de regten, welke de Koning der Nederlanden en het Duitsche bondgenootschap op het Groot-Hertogdom Luxemburg uitoefenen.

De gevolmagtigden der vijf groote mogendheden zijn overeengekomen, dat het tegenwoordig protokol aan den gezant van Z. M. den Koning der Nederlanden zou worden medegedeeld en kopielijk zou worden gezonden aan de heeren *Bülow*, en *Graafen*, onder gelijke aanbiedende hevenegaanden brief, waarvan zij het provisioneel gouvernement van België kennis zullen geven.

(Get.) *Esterhazy*, *Wessenberg*, *Talleyrand*, *Palmerston*, *Bulow*, *Lieven*, *Matuszewic*.

Voor kopij conform,

(Get.) *Ponsonby*.

Londen, den 20sten December 1830.

Volgt hier de gehandelde brief, zijnde eene kopij [illegible]

NOTA *van den 31sten December 1830.*

Lord *Ponsonby* en de heer *Bresson* hebben de eer, den president en de leden van het diplomatiek comité dienaangaande te verzoeken voor echt getekende afschriften van het protokol dezer, te Londen, op den 20sten dezer, door HH. Excell. de gevolmagtigden der vijf groote mogendheden gehouden conferentie en van eenen hietzelve vergezellenden brief.

Lord *Ponsonby* en de heer *Bresson* verzoeken den president van het diplomatiek comité hun wel te willen kennen maken, of de naar Londen gezonden Belgische commissarissen van genoegzaam ruime volmagten voorzien zijn, om aldaar over de onderscheiden in het protokol opgesomde punten te onderhandelen. Indien deze volmagten ongenoegzaam mogten zijn, zou het provisioneel gouvernement van België de hoedanigheid gevoelen van hun onverwijld nieuwe te zenden.

Lord *Ponsonby* en de heer *Bresson* maken van deze gelegenheid gebruik, om den president van het diplomatiek comité de verzekering te geven, dat H. H. Excell. de gevolmagtigden in 's Hage geene poging verzuimd hebben, om het 's Gravenhaagsche kabinet te overtuigen, dat de maatregelen van voorzorg, welke alnog de vrije vaart op de Schelde belemmeren, binnen den kortst mogelijken tijd behooren te worden uit den weg geruimd. De H. Excell. hebben, op den 29sten dezer, op nieuw besloten, om bij herhaling het gouvernement van Z. M. Koning *Willem* te verzoeken, dat hetzelve, met het dadelijk ophouden der vijandelijkheden, ook alleen mogt doen ophouden, welke als vijandelijk zouden kunnen worden beschouwd, zijnde H. H. Excell. de ambassadeurs en ministers, met de zaken der vijf hoven te 's Gravenhage belast, door H. H. Excell. de ministers der Groote Mogendheden, uitgenoodigd geworden, om Z. M. instantelijk aan te raden van, zoo spoedig mogelijk, de verlangens te vervullen, welker formele uitdrukking zij hoogstdenzelven herhaald hebben.

Het provisioneel gouvernement van België zal ongetwijfeld deze bevijtiging van H. H. Excell. de gevolmagtigden, om de door hetzelve in het midden gebragte reclamatien regt te laten wedervaren, naar waarde weten te schatten en, ongetwijfeld, met vertrouwen afwachten, dat de demarches, welker uitwerking de vijf mogendheden zullen weten te verzekeren, het gevolg hebben zullen, dat België daarvan verhoopt.

Lord *Ponsonby* en de heer *Bresson* meenen te moeten doen opmerken, dat het protokol van den 17den Nov. 1830, eerst den 15 der loopende maand door het provisioneel gouvernement zijnde aangenomen, er van wege H. H. Excell. de gevolmagtigden, bij de besloten maatregelen, die zij genomen hebben, geen oogenblik verloren is.

De ongeduldigheid en de drift, in de door dit land aan den dag gelegde wenschen betoond, zijn zeker zeer natuurlijk bij den aanvang van lijden, waarin hetzelve zich bevindt; maar het is onmogelijk, dat hun afstand en tijd niet aangeteekend zullen worden, en dat men niet zal bedenken, dat zaken van zulk een groot gewigt, niet met overhaasting kunnen behandeld worden.

Lord *Ponsonby* en de heer *Bresson* verzoeken den president en de leden van het comité, de verzekering van hunne hoogachting te willen aannemen.

Nota *van den* 3den *Januarij* 1831.

De president en de leden van het diplomatiek comité, de eer gehad hebbende, van lord *Ponsonby* en van den heer *Bresson*, bij nota van den 31sten Dec. 1830, een voor echt getekend afschrift te ontvangen, van eene op den 20sten Dec. 1830 te Londen gehouden conferentie, door H. H. Excell. de gevolmagtigden der mogendheden, enz., maken het zich ten pligt, om het volgend antwoord daarop te geven.

Het is hun voorgekomen, dat, de opheffing der blokkade en de vrije vaart op de Schelde de voornaamste voorwaarden van den wapenstilstand en zelfs der wapenschorsing, welke reeds den 21sten November ingegaan is, zijnde, de eerste taak, welke zich de vijf groote mogendheden hebben opgelegd, nog niet volbragt is. Het evenwigt van Europa kan alnog verzekerd en de algemeene vrede gehandhaafd worden, door België onafhankelijk, sterk en gelukkig te maken: indien België zonder magt en zonder welvaart ware, zou de nieuwe schikking, tot welke men zou kunnen geraken, met het lot der politieke combinatie van 1815 bedreigd worden.

Het onafhankelijk België heeft zonder twijfel deszelfs aandeel in de pligten jegens Europa te vervullen; maar bezwaarlijk is het te gissen, welke verpligtingen er voor hetzelve hebben kunnen geboren worden uit traktaten, aan welke het volstrekt geen aandeel genomen heeft.

De naar Londen gezonden commissarissen zijn van genpegzame instructien voorzien, om over al de belangen van België te worden gehoord, en zullen de conferentie niet onbewust kunnen laten, dat, in de dringende omstandigheden, waarin het Belgische volk zich bevindt, het ongetwijfeld onmogelijk moet schijnen, dat België eenen onafhankelijken staat kan vormen, zonder de vrijheid der Schelde, zonder het bezit van den linker-oever der rivier, van de provincie Limburg en van het Groot-Hertogdom Luxemburg, onverminderd deszelfs betrekkingen met het duitsche bondgenootschap.

H. H. Excell. de gevolmagtigden der vijf groote mogendheden zullen, na de rapporten, welke lord *Ponsonby* en de heer *Bresson* hun gedaan hebben, geredelijk den hachelijken toestand des lands bevroeden in de onmogelijkheid, dat deze staat van onzekerheid lang kan duren.

De president en de leden van het diplomatiek comité verzoeken lord *Ponsonby* en den heer *Bresson*, de verzekering hunner hoogachting te willen aanvaarden.

Na de lezing dezer stukken nam de graaf *de Celles*, lid van het diplomatiek comité, het woord en maakte van deze gelegenheid gebruik, om het comité van alle achterhoudenheid vrij te pleiten en deszelfs openhartigheid en mededeelzaamheid hoog op te vijzeled. De heer *Rodenbach* begreep zulks echter eenigzins anders en bleef er op aandringen, dat ook het protocol van den 17den November zou worden medegedeeld. Waarom, vroeg hij, weigert men hetzelve, ons dit stuk mede te deelen, indien hetzelve niets inhoudt, dat geschikt is, om het land in onrust te brengen en geene gegronden der mogendheden verraadt, om ons een gedeelte van België, ten voordeele van Holland te ontnemen.

Nog eenige sprekers het woord over dit onderwerp gevoerd hebbende, wordt er besloten, de boven medegedeelde stukken te doen drukken en in de notulen te plaatsen.

Vervolgens deed de heer *C. Rodenbach* een voorstel, strekkende om zich hoe eer hoe beter, in de sectien met de oplossing der kwestie, wegens het opperhoofd van den staat bezig te houden. Tot aandrang van dat voorstel zeide hij, onder anderen: » Het land is in rep en roer; daar heerscht eene buitengemeene gisting in de gemoederen. Hier durft de unionspartij het hoofd opsteken. Daar worden anti-patriottische petitien getekend, welke strekken, om ons onder het juk der buitenlanders te brengen. Het provisioneel gouvernement verliest dagelijks van deszelfs invloed en gezag. Het congres zelf wordt van langzaamheid beschuldigd. Dagelijks worden hetzelve zijne eindige debatten verweten. Laten wij de partijen den tijd niet geven, om zich te versterken. Laten wij de hydra des burgerkrijgs verstikken. Dat het bloed onzer dapperen niet te vergeefs voor het vaderland, voor de vrijheid gevloeid hebbe. De provisioneele gouvernementen kunnen nooit lang bestaan, en zijn zwak uit hunnen aard. Ik roep de bestendigheid met grooten aandrang in. Het ontrust Frankrijk ziet ons met een ongerust oog aan. Alle partijen zijn begerig naar ons; laten wij derhalve aan alle verdere proefnemingen een einde maken en dat de stemmen der burgers zich vereenigen in de verkiezing van den burger, die het geschiktst is, om de gelukkige bestemmingen van België vervullen. Laat ons alle onmiddelijke vreemde bemoeijing van ons werpen; laat ons Belgen zijn!"

Het voorstel van den heer *Rodenbach* werd zeer gunstig ontvangen en dadelijk naar de afdeelingen verzonden.

De orde van den dag brengt de deliberatien mede over den 3den titel der constitutie, waarvan in deze zitting, al de artikelen aangenomen zijn geworden.

In de zitting van het nationaal congres van 4den is, behalve eenige ingekomen petitien, niets van eenig aanbelang voorgevallen. De heer *C. Rodenbach* heeft, na dat de orde van het behandelen van eenige voorwerpen bepaald was, gevorderd, dat zijn in de zitting van gisteren gedaan voorstel, wegens de keuze van een opperhoofd van den staat, nu mogt voorgaan, welke voordragt is aangenomen en waarop besloten is, dat de sectien oogenblikkelijk bij elkander zouden komen, om zich daarmede bezig te houden.

Dit schijnt dan ook geschied te zijn, want, volgens het dagblad *l'Emancipation* van den 5den, was reeds den volgenden dag het hier echter staande uit de sectien uitgelekt:

1° Drie sectien hebben zich, met eene groote meerderheid, voor eenen franschen prins verklaard, onder eene administratie, afgescheiden van die van het Palais-Royal, dat is: voor de onafhankelijkheid van België onder den hertog van Nemours.

2°. Eene sectie heeft zich, insgelijks met eene sterke meerderheid, voor eene eenvoudige en onvoorwaardelijke vereeniging met Frankrijk verklaard;

3°. Eene andere sectie wil een kind van zestien jaren, met name *Otho*, Prins of zoon van eenen Prins van Beijeren ten troon geroepen hebben, onder voogdij of regentschap van graaf *Félix de Mérode*, de opvoeding van dien Prins, als mensch en als vorst, zou aan den heer *Van Hoyter* worden opgedragen;

4°. In de eerste sectie is voor eenen inlandschen Vorst gestemd, en toen over de keuze daarvan gehandeld werd, hakte een onzer eerste regerings-personen den knoop door, met den graaf *de Mérode* voor te dragen. Slechts een eenige stem heeft daartegen geprotesteerd en den *Aartshertog Karel van Oostenrijk* voorgedragen.

Al de leden van het congres waren niet op hunne posten en dus was alles, wat er geschied is, slechts voorbereidend. Na den afloop der sectie-vergaderingen is er nog eene bijeenkomst van 40 vertegenwoordigers gehouden, welker opinie geheel *franschgezind* was.

Het schijnt, dat prins *Leopold van Saksen-Coburg* hoegenaamd geen kans gehad heeft, ten minsten niemand heeft hem genoemd, de diplomatie is stug door allen behandeld geworden en daar zijn meer dan energique uitdrukkingen tegen dezelve gehoord. Kortom: alles bewijst de moeijelijkheid van den toestand en de verlegenheid van het congres.

— Zie hier den hoofdzakelijken inhoud van de Luiksche petitie aan het nationaal congres:

» Het Belgische volk heeft gestreden om deszelfs toestand te verbeteren, niet om de belangen van eene bijzondere ijverzucht te bevorderen.

» Eene petitie der Luiksche handelaren en fabriekanten heeft u reeds den treurigen toestand geschetst, waarin België als *afhankelijke staat* zoude geraken; men heeft daarbij echter eene gevolgtrekking vergeten, die natuurlijk uit den geest en het geweten van elk der onderteekenaars voortvloeit. Dit vergeten schijnt ter snoode uitleggingen aanleiding te geven. (*)

» Wat wij wenschen is de vereeniging met Frankrijk, onder den scheptar van *Lodewijk Philippus I.* Daarin alleen is voor ons heil. Daarin alleen zullen wij kracht en rijkdom vinden. Daarin alleen zullen wij eene ware onafhankelijkheid bezitten.

» Vertegenwoordigers des Belgischen volks, hoort onze stem. Weigert de verhooring onzer wenschen niet. De klagten, die van alle kanten worden aangeheven, kunnen niet zonder gevaar tegengewerkt worden; want dan zouden wij tot de treurigste noodzakelijkheid gedwongen zijn, die van het juk, dat wij verbroken hebben, terug te wenschen.

» Deze taal is zeer duidelijk. Laat ons deel uitmaken van Frankrijk, omdat wij ondersteuning behoeven en onze volstrekte onafhankelijkheid eene herschenschim is, waarmede wij ons het ondergouvernement weder terug geven, gelijk dat, van zijne zijde ons niet meer wil (*nous donne au diable* staat er in den tekst.)

» Deze zucht tot Frankrijk wordt alom vooral door onze nijverheid opgezonden. Daaruit volgt, dat ons land zich in den dubbelzinnigsten en moeijelijksten toestand geplaatst ziet. Welke rang aan hetzelve ook wordt toegekend, welken Vorst men hetzelvegeeft, noch het een noch het andere zal ooit eene goedkeuring op meerderheid gelijkende, ontvangen. Het ware patriotismus is tegenwoordig te algemeen door de eischen der hartstogten en partijen vervangen geworden. In de hitte der omwentelingen kan men van het patriotismus zeggen, wat zoo waar is van de vriendschap: niets is algemeener dan het woord, niets zeldzamer dan de zaak. Zedaan het ware beginsel van het uiteenloopen der denkbeelden, die in dezen oogenblikken, van België het meest verdeelde land van Europa maken."

(*) De stellers dezer laatste petitie vergissen zich grof, of [illegible] zeer tot kwader trouw; daar in de petitie der Luiksche [illegible] fabriekanten niet duidelijk te kennen wordt gegeven, dat [illegible] met Frankrijk op [illegible]

Hierop volgen nog eenige staatkundige redeneeringen, terwijl de petitie met deze woorden eindigt:

» Dat *Philippus I* Koning van Frankrijk en België zij, gelijk *Napoleon* keizer der Franschen en koning van Italie was. De Belgen zullen hunne eigene wetten bezitten; zullen bestuurd worden door Belgen en hunne onafhankelijkheid behouden, onder eenen roemvollen, en magtigen schepter. Alleen zoude men, om Engeland niet af te schrikken, van het Belgische rijk moeten afzonderen dat klein deel, waarin Antwerpen met eenige uren in omtrek, gelegen is. Antwerpen zoude vrijstad en vrijhaven zijn, zonder ooit militaire haven te kunnen worden. Wij zouden ons die opoffering voor het algeweene welzijn getroosten. Wij zouden de belangeloosheid zelfs zoo ver drijven van op onze kosten de Citadel af te breken.

Hoe zonderling dit zamenstel van drogredenen en waarheid ook moge zijn, is het mede eene niet onbelangrijke bijdrage tot de geschiedenis van dezen tijd. Het bewijst vooreerst hoezeer verdeeldheden reeds de zoo hoog geroemde *unie* verbroken hebben; maar vooral bewijst het, hetgeen wij reeds zoo dikwijls gezegd hebben, namelijk: dat de Belgen evenmin hunne ware belangen als de onafhankelijkheid kennen, en verre zijn van rijp te wezen voor het genot der ware vrijheid. In eene hunner vroegere omwentelingen bewezen zij, dat zij geene drie maanden hunne vrije republiek konden in stand houden. Eene ervaring van vijftig jaren heeft hen niet wijzer, noch rijper gemaakt. En dat zijn de wezens, die zich vrijer en onafhankelijker, dan de noordelijke moeras bewoners noemden!

— Onder de erkenners der Belgische onafhankelijkheid, treffen wij ook (blijkens het protocol van den 20sten December ll.) Rusland aan. Zijne Keizerlijke Majesteit schijnt dus in de *Belgen* te wettigen, wat hij in de *Polen* al zeer kwalijk neemt. Arme Dweepers, die nog in dezen tijd gelooven, dat zwart overal zwart heet, en de deugd van heden en die van morgen dezelfde persoon is!

ANTWERPEN, den 5den Januarij.

Ons dagblad behelst heden het volgende:

» Wij leven in de eeuw der petitien. Te Luik, Verviers en in de waalsche provincien wordt, ten voordeele van Frankrijk gepetitionneerd. Wij lezen in het *Journal de Gand*, dat aldaar eene petitie in omloop is, in welke de ijsselijke ellende geschetst wordt, waarin het volk, sedert den 25 Augustus ll. gedompeld is, door den geheelen stilstand des handels en fabrijken, en waarin als eenig middel, om de tegenwoordige rampen te doen ophouden en nog ergere te voorkomen, opgegeven wordt, het intrekken van het decreet van 24 nov. 1830, waarbij verklaard wordt, dat het stamhuis van *Oranje-Nassau* voor altoos van eenige magt in België verstoken zal zijn.

Deze petitie is door de aanzienlijkste lieden, voorname handelaars, reeders en hoofden van fabrijken en trafijken onderteekend, als welke niet alleen hunne eigene belangen, maar ook die van een zeer groot gedeelte der inwoners voorstaan.

Nog behelst een der laatste nommers van gemeld blad de volgende daadzaken: » Officieren der te West-wezel gestationeerde vrijwilligers, hebben ons de verzekering gegeven, dat nog in deze oogenblikken een groot gedeelte hunner soldaten gebrek heeft aan wapens, en de onontbeerlijkste kleedingstukken. Het is zeker, dat » wanneer de vijandelijkheden weder aanvingen, het der vijandelijke ruiterij gemakkelijk zoude vallen, eene menigte dezer ontwapende soldaten op te ligten. Men vraagt hoe het mogelijk » is, dat men op de grenzen gebrek aan geweren heeft, terwijl er bij de schoone parades in onze binnensteden overvloed van » bestaat?

POLEN.

De Hamburger correspondent schrijft van de Saksische grenzen, onder dagteekening van den 18den December.

De grootvorst *Konstantijn* trekt met 5 regementen terug, welke troepen groot gebrek lijden. Men telt te Warschau de volgende gevangenen: de divisie-generaals Diakoff en Krijffow; de generaal-majoors Essakow, Nesselrode, Engelmann, Korff, alsmede 5 beambten van denzelfden rang bij het ministerie van oorlog; twee oversten, den majoor Ponow, den adjudant van den keizer Buturlin, enz. In het geheel 98 officieren, 926 onderofficieren en soldaten. De gevangenen mogen vrij rondgaan. Aan ontvlugting is niet te denken, daar zij wel weten, dat zij binnen in het land aan nog grootere gevaren blootgesteld zouden zijn. De overste der kozakken wordt gezegd, in de streken van Skuzijn door de van Warschau afgezondene estafetten opgevangen. De heer Sijmouski rigt een Korps ligte kavallerie op, uit de onder Napoleon bekende Krakusen. De regimenten jagers te paard bevinden zich reeds alle in de omstreken van Warschau. Den 9 Dec. werden in Warschau Kozakken binnen gebragt, die zich aan de Pruissische grenzen in het Mawer-district bevonden.

De generaal Roznecki bevond zich bij de uitbarsting van het oproer, in eene zitting van de directie des schouwburgs. Toen hij de eerste schoten hoorde, verliet hij verschrikt de vergadering, kocht voor 100 dukaten, van den eersten huurkoetsier dien hij vond, deszelfs paarden en wagen, bekleedde zich met deszelfs mantel en muts, reed op deze wijze door de nieuwe wereld (eene straat van Warschau) naar het Belvedere en riep: Te wapen! De onze worden aangegrepen. Op deze wijze gelukte het hem te ontvlugten.

DUITSCHLAND.

Van wege de koninklijke directie van politie te Munchen is den 29 December eene bekendmaking in het licht verschenen, waarbij de bewoners dezer hoofd- en residentiestad, ter gelegenheid van de voortdurende plaats hebbende stoornis der openbare rust, uitgenoodigd worden, tot handhaving der orde mede te werken, en zich des nachts niet in groote gezelschappen op straat te begeven, als zullende elk groot attroupement des volks tegengegaan worden. Door een besluit was de universiteit te Munchen wel niet gesloten, zoo als eenige bladen verzekerd hebben, maar is bepaald, dat de lessen van 1 Januarij tot 1 Maart 1831 gestaakt, en de gewone kerstvacantie voor 1831 opgeheven zoude worden. Z. M. de Koning van Beijeren heeft echter, op dringend verzoek der welgezinde ingezetenen, dit zijn besluit weder ingetrokken, en gaan de lessen weder op de gewone wijze voort.

SPANJE.

Madrid, den 16den December.

De nieuwe Fransche gezant *d' Harcourt*, wordt hier verwacht. Men spreekt van eenen voorslag, dien hij onze regering maken zal, ten gevolge waarvan 10000 Spaansche soldaten de Fransche armee in Afrika zouden versterken. De kosten van onderhoud zoude Spanje dragen, en daarvoor van de betaling der interessen voor de 80 millioen, volgens verdrag van December 1828 bevrijd zijn. Men zoude in allen gevalle vooraf de goedkeuring van Engeland daartoe afwachten. Men zegt, dat Z. Kath. Maj. in het gedenkwaardig ogenblik, dat hij over twee factien de schitterendste zege heeft behaald, eene amnestie onderteekend heeft. Uit Lissabon vernemt men tot den 11den December, dat de blokkade van Terceira beschadigd in de haven binnengelopen is. Zij werd door de brik *Gloria* afgelost. Men sprak van nieuwe slagtingen te Elvas. Don *Miguel* verlustigt zich veel met de jagt. Zijne populariteit vermindert echter hoe langer hoe meer.

ADVERTENTIEN.

* Men vraagt te huur in de ommestreken van Breda een klein BUITENPLAATSJE met een HOFJE er bij. Adres bij de Drukkers dezer.

* Bij de Wed. E. B. HOLLINGERUS PIJPERS, alleen gekwalificeerde Collectrice te Breda, zijn voor de 5e Klasse, der 101ste Konink. Nederl. Loterij, waarvan de trekking der 3e week zal beginnen op Maandag den 3den Januarij en vier weken zal duren, Heele en Gedeelten van Loten voor de onderstaande prijzen te bekomen.

Heel Lot.	f 71-00.
Half Lot.	35-50.
Vijfde Lot.	14-20.
Tiende Lot.	7-10.
Twint. Lot.	3-55

* Het buitenverblijf WELGELEGEN, aan den Groenendijk even buiten Dordrecht, (zonder Boerderij en Meierij) is te Huur tegen Februarij eerstkomende, te bevragen bij den Tuinier aldaar.

Op gemelde plaats zullen binnen kort verkocht worden, eenige BROEIRAMEN, RIETMATTEN en TUINIERS GEREEDSCHAPPEN.

* Bij W. K. MANDEMAKER, te 's Gravenhage, komt heden van de pers en is alom verzonden:

DE ONTWIKKELING, 16 December 1830, door G. K. Graaf VAN HOGENDORP. Prijs 20 Centen. Dit stukje bevat de ontwikkeling van eenige voorname punten, voorkomende in het geschrift: *De Vrede*, van denzelfden Schrijver.

* Te huur om terstond te aanvaarden te 's Gravenmoer.

* VIER KAMERS GEMEUBILEERD, of ZONDER, met vrije gebruik van een TUIN of niet, naar verkiezing. Nader onderrigt bij den eigenaar, W. VAN DE WATERBAAT, aldaar.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.